

Sag end ved den skriftlige, som han har medunderskrevet i Mindretalsbetænkningen. Hans Ytringer lød nu paa, at han nærede ikke meget Haab om, at en saadan Besparelse vilde blive indvundet, medens han i Mindretalsbetænkningen sammen med sine Kolleger indenfor Mindretallet kategorisk udtaler, at Ministeren ikke har foretaget den til Kronens Værdistigning svarende Nedsættelse. Det sidste er uimodsigeligt allerede af den Grund, at Arbejdet vedrørende denne Sag slet ikke er gjort færdigt, ja, end ikke rigtig begyndt ovre i Kirkeministeriet. Dette havde den højtærede socialdemokratiske Ordfører, der har nær og naturlig Adgang til Ministeriets Kontorer, let kunnet forvisse sig om, og han havde haft Grund til at skaffe sig denne Oplysning, inden han underskrev en Betænkning, hvori der udtales noget om, hvad Kirkeministeren ikke har foretaget sig eller har foretaget sig paa dette Omraade. Saa meget mere forundret bliver jeg ved at læse dette — og jeg føler mig da ogsaa, som nævnt, brøstholden der ved —, som jeg ved første Behandling af denne Sag, hvortil den ærede forrige Taler ogsaa sigtede, udtrykkeligt gjorde opmærksom paa, at dersom disse Refusioner for Embedsudgifterne paa Befordringsomraadet er rigtigt udmaalt, maa de naturligvis reduceres i Overensstemmelse med Kronestigningen og de dermed følgende faldende Priser; jeg mener derfor, der vilde være nogen Grund — saa megen Grund, forekommer det mig, at det ikke burde være skrevet — til at ændre det Udtryk, som Mindretalsbetænkningen bruger paa dette Punkt.

Endnu mere brøstholden føler jeg mig næsten ved, at der i Betænkningen er anført en Bemærkning fra første Behandling i dette høje Ting paa følgende Maade: „Ganske vist kan Folkekirkens Medlemmer undrage sig den allerede nu trykkende Kirkeskat ved, som Ministeren har udtalt, at udmelde sig af Folkekirken.“ Jeg har udtrykkeligt — det behøvede for øvrigt ingen at bede mig om — givet Tilladelse til, at hvad jeg sagde ved Lovforslagenes første Behandling, maatte bekendtgøres, hvor som helst man ønskede det, men jeg føjede til, at naar det blev bekendtgjort, og naar den ærede socialdemokratiske Ordfører agtede at lade denne Udtalelse komme videre ud i Landet, burde han dog gøre det

saaledes, at Udtalelsen blev nævnt i den Sammenhæng, hvori den faldt. Jeg bad blot om, at der maatte blive sagt, at denne Udtalelse var faldet som en Replik til, et Gensvar paa en Udtalelse af det ærede 9de Medlem for 2den Kreds (Dahl), en Udtalelse, der ikke var helt korrekt, idet den gik ud paa, at der var ingen, undtagen den høje Rigsdag, der kunde værne Folkekirkens Medlemmer mod en forøget Kirkeskattebyrde. Den ærede socialdemokratiske Ordfører svarede mig, at han naturligvis altid vilde citere korrekt og rigtigt. Naar det ærede Medlem vil gøre det, burde han efter min Mening ikke have brugt denne Vending i Betænkningen, saaledes som han har gjort det sammen med de øvrige Medlemmer af Mindretallet. Jeg føler mig ikke saa lidt brøstholden ved, at man har skrevet paa denne Maade.

Medens jeg er ved Spørgsmaalet om Kirkeskatten, vil jeg gerne gøre den almindelige Bemærkning, at der er en glædelig Udsigt til, at Kirkeskatten vil falde i de kommende Aar. Paa et ganske bestemt Omraade, et let paaviseligt Omraade, vil der ske en Nedgang i de Udgifter, som paahviler Fællesfonden. Fællesfonden har overtaget en meget stor Gældsbyrde med Hensyn til Præstegaardene, en Gældsbyrde, som især blev tyngende paa det Tidspunkt, da Præstegaardene i Henhold til Lønningslovens § 35 gik over til Menighedsraadenes Styre. Disse Gældsforpligtelser vil i Aarenes Løb blive afviklet, og saa vil alle Udgifter vedrørende Præstegaardene ende med at være Menighedens Udgifter. Da det drejer sig om et meget stort Beløb, er det ganske sikkert, at for hvert Femaar, der gaar, vil en Del af Kirkeskatten derved blive overflødiggjort, og der er da saaledes en glædelig Udsigt til, at Kirkeskatten vil falde noget.

Med Hensyn til det, som er udtalt i Mindretalsbetænkningen om den Forøgelse af Kirkeskatten, som disse Lovforslag vil bewirke, vil jeg paastaa, at det paagældende Beløb er sat for højt. Det gælder ogsaa her, at den Fremstilling, som den ærede socialdemokratiske Ordfører nu gav, var noget forsigtigere i Udtrykkene end Mindretallets Betænkning. Man skulde snarere gaa den modsatte Vej. I den mundtlige Debat kunde der være Grund til at udtale